

РЕШЕНИЕ

№ 3762

гр. София, 08.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 31.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9098** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 156 и сл. Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във вр. с чл. 129, ал.7 от ДОПК и чл. 4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.Образувано по жалба от [фирма] - [населено място], [улица], представлявано от управителят Ж. И. Н. срещу Акт №СФД21-ТД26-846(2)/16.06.2021г. на Дирекция “Приходи и администриране на местни данъци и такси“-Отдел С./Г., потвърден с Решение №СОА21-РД28-32/05.08.2021г. на Кмета на Столична община.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт на основание чл. 146, т.4 от АПК.Жалбоподателят твърди, че оспореният административен акт е постановен в противоречие с материалния закон и в частност с разпоредбата на чл. 44, ал.1 от ЗМДТ. В тази връзка се поддържа, че процесната земеделска и горска техника закупена от дружеството, 2 бр. багери и 1бр.телескопичен-товарач,са регистрирани по специалния Закон за регистрация и контрол на земеделска и горска техника /ЗРКЗГТ/. Доколкото не са регистрирани като МПС по ЗДвП за движение по пътната мрежа и по Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, те попадат в изключението, предвидено в чл. 44 от ЗМДТ и не се дължи данък за възмездно придобиване на МПС.На това основание жалбоподателят моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени Акт №СФД21-ТД26-846(2)/16.06.2021г. на орган по приходите при Дирекция “Приходи и

администриране на местни данъци и такси“-Отдел С./Т. при СО.

Ответната страна Кметът на СО,редовно призван, за него се явява ст.юрисконсулт К.С. изразява становище за неоснователност на жалбата и моли съда да я отхвърли,като претендира присъждане на разноски.

Административен съд София-град,като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, и при направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно чл.160, ал.2 ДОПК, приема следното:

С договори за покупко-продажба от 03.06.2021г. под номера №6587,№6586-дружество-жалбоподател е закупило земеделска и горска техника,а именно:1.телескопичен товарач,Марка:MAGNI,Модел:RTH5.21SMART J/V,per.№:B07334,рама;00000231;2.багер товарач,марка модел:JCB3CX 14MFWM,per.№:B07306,рама:JCB3CX4TL02444756;3.багер товарач, марка и модел:JCB 3CX 14MFWM, per.№:B07308,рама:JCB3CX4TJ02444752.С преводни нареждания с №302В100211540016,302В100211540017,302В100211540018 е бил заплатен местен данък от жалбоподателят в размер на 3% към Столична община „Т. и С.“ в размер съответно на 5100 лв.,2016лв и 2016лв. или общо сумата 9132 лв.Парите били са преведени по банкова сметка на Д“ПАМДТ“-С.,отдел С./Т. № [банкова сметка], BIC: SOMBBGSF в Общинска банка АД.Административното производство е започнало по депозиране искане от 08.06.2021г. до Д“ПАМДТ“ - С.,отдел С./Т. с което жалбоподателят е поискал да му бъде възстановена,като недължимо платена сумата от 9132 лв. събрана като местен данък във връзка с придобиване на процесните МПС-та.По повод така постъпилото искане и приложените доказателства е последвало произнасяне в срока по чл. 129, ал.5 от ДОПК с Акт за прихващане или възстановяване /А./СФД21-ТД26- 846/2/16.06.2021г., издаден от органа по приходите Е. С.,на длъжност старши инспектор в отдел „ОП- С.-Т.“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.С А. органът е отказал възстановяването на данъка като е приел, че данъкът е дължим и е изложил подробни мотиви.

Жалбоподателят го е оспорил в срока по чл. 131, ал.2 от ДОПК във вр. с чл. 4, ал.1 от ЗМДТ и по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК пред Кмета на СО,който, съгласно чл.4, ал.5 от ЗМДТ упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал.2 ДОПК.С Решение № СОА21-РД28-32/05.08.2021г. на Кмета на Столична община е отхвърлил жалбата.Същото е връчено на жалбоподателят на 26.08.2021г.,жалбата е депозирана та 07.09.2021г.

Съдът приема, че жалбата е подадена в предвидения от закона срок и от лице имащо правен интерес от оспорването на акта, поради което жалбата е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Режимът на прихващане в данъчното право е регламентиран в разпоредбата на чл. 128 ДОПК, съгласно която норма недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите, се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събирани от Националната агенция за приходите. На основание

чл. 4, ал.1 ЗМДТ производството по реда на чл. 129 ДОПК е приложимо и в случаите на подадено искане за възстановяване на недължимо платен местен данък. Изрично в разпоредбата на чл.4,ал.5 от ЗМДТ е регламентирано, че Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. Следователно и доколкото е налице образуване на производство по реда на чл. 152 и сл. от ДОПК то компетентен да се произнесе като решаващ орган е Кметът на СО. Задълженията за местен данък представляват публични общински вземания, което е изрично регламентирано в чл. 162, ал.2, т.1 от ДОПК.

При извършената проверка, с оглед обхвата на нормата на чл. 160, ал.2 от ДОПК, съдът намира, че Актът за установяване на задължения е издаден от материално компетентен орган от общинската администрация, по смисъла на чл. 4, ал.3 във вр. с ал.1 от ЗМДТ. Същият е служител от общинската администрация, притежаващ правомощия на орган по приходите, определен със Заповед на Кмета на СО на основание чл. 4, ал.4 от ЗМДТ. Проведено е административно производство по реда на чл. 128 и чл. 129 от ДОПК, което е завършило с издаването на предвидения акт, който е постановен в изискуемата от закона форма. Не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на оспорения административен акт.

Спорът между страните е по отношение приложение на материалния закон и в частност по отношение разпоредбата на чл. 44 от ЗМДТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал.1 от ЗМДТ обект на облагане с данък са имуществата, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин. Изключение от това правило е предвидено в ал.4 на чл. 44 от ЗМДТ за моторни превозни средства, които не са регистрирани за движение в страната.

Видно от приложените свидетелства за регистрация се установява, че 2бр. багери и 1 бр.товарач придобити от дружеството жалбоподател са регистрирани, като земеделска и горска техника по реда на Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, видно от приложените свидетелства издадени от МЗХ.

Жалбоподателят твърди, че доколкото същите не са регистрирани по реда на ЗДвП и съответно по Наредба №I-45/24.03.2000г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, те попадат в изключението на чл. 44, ал.4 от ЗМДТ, във вр. с чл. 140, ал.1 и ал.2 от ЗДвП.

Съдът намира, че 2 багери и 1 бр.челен товарач, като такива, регистрирани по реда на ЗРКЗГТ, не попадат в изключението на чл. 44, ал.4 от ЗМДТ поради следното:

Съгласно чл. 1 ЗРКЗГТ урежда обществените отношения, свързани с пускането на пазара, регистрирането, пускането в употреба, спирането от работа, контрола по техническото състояние и безопасността на земеделската, горската техника, включително на превозните средства и машините за земни работи, както и придобиването и отнемането на правоспособност за работа с техника, а в чл.11 и сл.

от Закона са регламентирани правилата по регистрацията на този вид техника. В пар.1, т.26 от ДР на ЗРКЗГТ се съдържа легална дефиниция на понятието "регистрация" по смисъла на този закон, а именно "Регистрация" е понятие по смисъла на чл. 3, т.38 от Регламент (ЕС) № 167/2013. Съгласно нормата на Регламента "регистрация" означава административно разрешение за пускане в употреба включително за движение по пътищата, на превозно средство, включващо идентификацията на последното и издаването на сериен номер, /регистрационен номер/, Нормата на пар.1, т.26 от ДР на ЗРКЗГТ е в сила от 01.01.2016г. Самата „регистрацията“ на процесната техника по реда на ЗРКЗГТ означава и разрешение за пускане за движение по пътищата в страната. В нормата на чл. 44, ал.4 от ЗМДТ, законодателят не е въвел изрично изискване регистрацията на МПС да е само по ЗДвП и съответната Наредба, а борави с общото понятие въобще за липса на каквато и да е регистрация за движение в страната, поради което и доколкото е налице такава регистрация по ЗРКЗГТ, то не е налице хипотезата на чл. 44, ал.4 от ЗМДТ.

Действително в нормата на чл. 140, ал.6 от ЗДвП е посочено, че колесните трактори, тракторните ремаркета и друга самоходна техника, регистрирани съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника, могат да се движат по изключение по пътищата, отворени за обществено ползване, по ред, определен с наредба, издадена от министъра на земеделието и храните, министъра на вътрешните работи и министъра на регионалното развитие и благоустройството, което обаче касае начинът и организацията на движението на тези превозни средства, а самата регистрация е по реда на ЗРКЗГТ. Ето защо те и не попадат под нормата на чл. 140, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, предвиждаща регистрация по Наредба №I-45/24.03.2000 г. за регистриране, отчет, пускане в движение и спиране от движение на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, тъй като тяхната регистрация е уредена в специалния ЗРКЗГТ.

Неоснователни са наведените в жалбата доводи че 2 бр. багери и челен товарач не са МПС-та. Според § 6, т. 11 от ДР на ЗДП "Моторно превозно средство" е пътно превозно средство, снабдено с двигател за придвижване, с изключение на релсовите превозни средства" т.е. те са моторни превозни средства, тъй като покриват критериите за такива, дадени като легални дефиниции в нормите на пар.6, т.10, т.11 и т.16 от ДР на ЗДвП.

От така установеното фактическо и правно положение съдът приема, че административният орган е приложил правилно материалния закон, като е приел, че за процесните МПС-та се дължи данък за придобиване на имущество по възмезден начин, поради което законосъобразно е отказал възстановяване на данъка в размер на 9132 лв.

При този изход на спора на ответника следва да се присъдят разноски съобразно материалният интерес в размер на 786,60 лева, определени по реда на чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното, съдът,

Р Е Ш И:

Отхвърля жалбата на [фирма]-гр.С., [улица], представлявано от управителят Ж. И. Н. срещу Акт №СФД21-ТД26-846(2)/16.06.2021г. на Дирекция “Приходи и администриране на местни данъци и такси“-Отдел С./Т.,потвърден с Решение № СОА21-РД28-32/05.08.2021г. на Кмета на Столична община.

ОСЪЖДА [фирма]-гр.С.,ЕИК103029862 с адрес: [улица],представявано от управителят Ж. И. Н. да заплати на Столична Община разноски в размер на 786,60(седемстотин осемдесет и шест лева и шестдесет стотинки) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България [населено място] в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от настоящото решение да се изпрати на страните по реда на чл. 137 във вр. с чл. 138, ал.1 от АПК.

съдия: